

การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4
ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

**THE MANAGEMENT OF STUDENT SUPPORT SYSTEMS IN THE
DIGITAL AGE BY THE PRINCIPLE OF FOUR SANGHAVATHU IN
SCHOOL UNDER LOEI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA
OFFICE 1**

เทียนชัย เจริญสุข¹

พระครูปริยัติคุณรังษี²

พระมหาสุภวิษณุ ปภัสสร³

^{1,2,3}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เลย

Tianchai Charoensuk¹

Phrakhru Pariyatkunrangsi²

Phramaha Suphavit Paphassaro³

^{1,2,3}Mahachulalongkorn Buddhist University, Loei Religious College
Corresponding Author E-mail: krutian@loei1.go.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล 2. ศึกษาการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 และ 3. ศึกษาแนวทางการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 302 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98 และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน 2. การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านสมานัตตตา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านทาน 3. แนวทางการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครูผู้สอน และนักเรียน มีส่วนร่วมในการวางแผนงาน แสดงความคิดเห็นในการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน สนับสนุนงบประมาณ และกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนอยู่เสมอ ควรกำหนดนโยบายให้บุคลากรใช้คำพูดที่ไพเราะ อ่อนหวาน ด้วยความจริงใจ สนับสนุนส่งเสริม ชื่นชมการปฏิบัติงานของบุคลากร ใช้คำพูดที่แสดงถึงความรัก ความสามัคคี และให้กำลังใจ เปิดโอกาสให้บุคลากร นักเรียน และชุมชน พัฒนา ปรับปรุงและใช้สื่อเทคโนโลยีระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนอย่างทั่วถึงโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง จัดการสภาพแวดล้อมบริเวณสถานศึกษาอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการใช้หลักคุณธรรม บริการข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

คำสำคัญ: การดูแลช่วยเหลือนักเรียน; การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล; หลักสังคหวัตถุ 4

ABSTRACT

The objectives of this research were 1. to study the management of student support systems in the digital age in school, 2. to study the management of student support systems in the digital age by the principle of Four Sangahavathu in school and 3. to search the guidelines the management of student support systems in the digital age by the principle of Four Sangahavathu in school under Loei Primary Educational Service Area Office 1. The samples using for this research were 302 persons. The instruments using for this research were the 5 rating scales questionnaires with the confidence of 0.98 and Interview form. The statistics using for data analysis included frequency, percentage, mean and standard deviation. The research results were found that: 1. For overall or the management of student support systems in the digital age in school were on high level. Considering on each aspect, there were founded that the aspect with the heights level was the protection and problems, but the aspect with the lowest level was on the support for students. 2. For overall on the management of student support systems in the digital age by the principle of Four Sangahavathu in school the management of student support systems in the digital age by the principle of Four Sangahavathu in school under Loei Primary Educational Service Area Office 1 were on highest level, Considering on each aspect the were founded that the aspect with the highest level was the equaling (Samānattatā), but, the aspect with the lowest level was the donation (Dāna). 3. The guidelines on the management of student support systems in the digital age by the principle of Four Sangahavathu in school were founded that the administrators should be on giving opportunity for teachers and students for participation on planning and view for operation of taking care and helping for the students, support for the budget and activities for instilling the virtue and ethics for the students at usual time, limit on policy on speaking good speech on sincerity, support and admiring on operation of personals, using good speech for love, harmony and giving willpower, giving opportunity to personals, students and communities on development, improvement and using technology media on the system of tarring care and helping for the students on the whole time, management for the environment of the schools on

appropriation, promotion and support the activities by using the principle of virtue, service for data and information, speeding and communication for the operation on taking care and helping for the students.

Keywords: The Support of Student; The Management of Student Support Systems in The Digital Age; The Principle of Four Sangahavathu;

บทนำ

สถานศึกษายุคดิจิทัล (Digital Era School) ดิจิทัลเทคโนโลยีมีผลกระทบต่อการบริหารงานของสถานศึกษาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม การบริหารกิจการนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งงานของสถานศึกษาในทุกด้านจะต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลของสถานศึกษาเพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ICT (Information and Communication Technology) มาใช้การเพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ เพื่อการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ (จักรพงษ์ ตระการไทย, 2564, หน้า 58)

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 1 จุดมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 กำหนดว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” ทั้งนี้โดยยึดแนวการจัดการศึกษาในหมวด 4 มาตรา 23 ที่ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมและในมาตรา 24(4) ได้กำหนดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดกระบวนการสอนผสมผสานความรู้ด้านต่างๆ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกรายวิชา ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580) ที่เน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้ พร้อมทั้งด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์และศีลธรรมสามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคงและพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560, หน้า 6)

หลักการของพุทธศาสนาที่สอดคล้องกับพฤติกรรมที่เอื้อต่อสังคมก็คือ หลักการของสังคหวัตถุ 4 คือ 1. การให้ทาน 2. ปิยวาจา 3. อตถจริยา 4. สมานัตตตา คือ การให้ด้วยทุนทรัพย์หรือความรู้การให้ด้วยคำพูดเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น การให้ด้วยร่างกาย และการให้ด้วยความเห็นอกเห็นใจ พฤติกรรมที่เอื้อต่อสังคมควรมีการปลูกฝังจากครอบครัวตั้งแต่เยาว์วัย โดยเฉพาะในเด็กวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งเป็นวัยที่มีการพัฒนาคุณลักษณะต่างๆ เช่น ค่านิยมมากที่สุด เพื่อให้บุคคลเจริญเติบโตต่อไปภายหน้าเป็นผู้ใหญ่ที่มีการพัฒนาทั้งด้านวัตถุและการพัฒนาทางด้านจิตใจควบคู่กันไป เพื่อที่จะไม่เป็นบุคคลที่ก่อให้เกิดปัญหาของสังคมอันเป็นผล

ให้สังคมไทยอยู่ด้วยความสงบสุข เพราะบุคคลมีพฤติกรรมที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน นั่นคือพฤติกรรมที่เอื้อต่อสังคมให้เกิดขึ้นในสังคมไทยนั่นเอง (ปฏิมากร ศิริเตชะ, 2549, หน้า 132)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 มีภารกิจหลักในการส่งเสริมการจัดการศึกษาภาคบังคับ ได้กำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไปในทิศทางที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะเวลา 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ จุดเน้นนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แผนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีโรงเรียน จำนวน 143 โรงเรียน จากประเด็นนโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ที่เกี่ยวข้องกับงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ นโยบายที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา จากการรายงานอัตราการออกกลางคันจำแนกตามสาเหตุและระดับชั้นของนักเรียน ปีการศึกษา 2564 พบว่า จำนวนนักเรียนออกกลางคัน ของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ปีการศึกษา 2564 โดยพบว่า สาเหตุเกิดจากมีปัญหาในการปรับตัวและปัญหาครอบครัว มีอัตราการออกกลางคันมากที่สุด รองลงมาได้แก่สาเหตุอพยพตามผู้ปกครอง และจากการนิเทศติดตามโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ผู้บริหารขาดการนำสารสนเทศที่ได้มาใช้ในการวางแผนช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาของนักเรียน ซึ่งสาเหตุดังกล่าวอาจเกิดจากการบริหารระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับงานระบบดูแลช่วยเหลือนั้น ไม่เพียงพอ ครูที่ปรึกษา หรือครูแนะแนวไม่สามารถนำข้อมูลที่มีมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อช่วยเหลือ นักเรียนได้ทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนินงานในการ ช่วยเหลือนักเรียนไม่เท่าที่ควร ส่งผลให้ยังคงไม่สามารถแก้ปัญหาให้นักเรียนออกกลางคันได้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1, 2565)

จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา เรื่อง การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เพื่อการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 และเพื่อเสนอแนะแนวการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลเพื่อการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
2. เพื่อศึกษาการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
3. เพื่อศึกษาแนวการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

ขอบเขตการวิจัย

ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 143 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 136 คน และ ครูผู้สอน จำนวน 1,214 คน รวมทั้งสิ้น 1,350 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 30 คน และครูผู้สอน จำนวน 272 คน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 รวมทั้งสิ้น 302 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามตัวแปรตำแหน่งหน้าที่และนำไปเทียบสัดส่วนจากขนาดของโรงเรียน ได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มย่อยโดยการ ง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลากจำนวนประชากร

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนต้นแบบที่มีความเป็นเลิศด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 คน ครูโรงเรียนต้นแบบที่มีความเป็นเลิศด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 คน และศึกษานิเทศก์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 คน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 รวมทั้งสิ้น 5 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. ด้านการคัดกรองนักเรียน 3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5. ด้านการส่งต่อนักเรียน และหลักสังคหวัตถุ 4 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ทาน 2) ปิยวาจา 3) อตถจริยา และ 4) สมานัตตดา

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ข้อเสนอแนะแนวการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

ด้านพื้นที่ ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบผสม (Mixed Methods Research) ทำการวิจัยผู้บริหารและครูผู้สอนสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ทั้งวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยอาศัยข้อมูลที่เป็นจำนวน (ตัวเลข)

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยทำข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพมาสังเคราะห์ โดยอุปนัยวิธี และวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ (In-Depth Interview) วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 3 ตอน และแบบสัมภาษณ์ใช้สำหรับสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 2 ตอน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาหลักการและทฤษฎี ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 นำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาค่าความสอดคล้อง (IOC) และปรับปรุงแก้ไข นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลอง จำนวน 30 คนกับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มประชากรเพื่อหาสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงของเครื่องมือ และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากร

2. การสร้างแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์หลักการ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 และศึกษาวิเคราะห์รูปแบบและโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ จากแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2554, หน้า 43) ร่างข้อคำถามที่จะสัมภาษณ์ ตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ด้านความเที่ยงตรงด้วยตนเองและผู้เชี่ยวชาญ และนำผลที่ได้ มาปรับปรุงแก้ไข ทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับบุคคลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง หรือกลุ่มที่จะนำแบบสัมภาษณ์ไปใช้จริงและนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น และปรับปรุงแก้ไข พิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับจริง แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ทำวิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
2. ส่งหนังสือพร้อมแบบสอบถามเพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยจากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
3. ส่งแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำนวน 302 ฉบับ พร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์/กลุ่มตัวอย่างพร้อมแบบสอบถาม
4. เก็บรวบรวมข้อมูลคืนมาให้ได้ครบทั้ง 302 ฉบับ
5. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนต้นแบบที่มีความเป็นเลิศด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 คน ครูโรงเรียนต้นแบบที่มีความเป็นเลิศด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 คน และศึกษานิเทศก์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 คน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 รวมทั้งสิ้น 5 คน ด้วยตนเอง

6. ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ตามโปรแกรมสำเร็จรูป และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบทต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับตำแหน่ง วุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ระดับสภาพการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนตามมาตรฐานทั้งโดยภาพรวมหลายด้านและหลายข้อและนำมาเปรียบเทียบเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert)

3. วิเคราะห์ระดับการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักหลัก สังกะหวัด 4 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนตามมาตรฐานทั้งโดยภาพรวมหลายด้านและหลายข้อและนำมาเปรียบเทียบเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

4. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัด 4 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยการหาค่าความถี่และร้อยละโดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

5. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ (In-Depth interview) และจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ค่าความเที่ยงตรง (IOC: Index of Consistency) หาค่าความเชื่อมั่น (Alpha Coefficient)

2. สถิติพื้นฐาน หาค่าความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติทดสอบ t-test แบบ Independent Samples

ผลการวิจัย

1. การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในยุคดิจิทัล จำแนกเป็นรายด้านและภาพรวม

การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล	n=จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 302 คน			
	ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.09	0.51	มาก	2
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.03	0.66	มาก	4
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	3.91	0.59	มาก	5
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.09	0.50	มาก	1
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.03	0.61	มาก	3
รวม	4.03	0.48	มาก	

จากตารางที่ 1 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.50) รองลงมา คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.51) ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.61) และด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.66) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.5)

2. การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ จำแนกเป็นรายด้านและภาพรวม

การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4	n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 302 คน			
	ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ด้านทาน	4.44	0.60	มาก	4
2. ด้านปิยวาจา	4.53	0.55	มากที่สุด	3
3. ด้านอรรถจริยา	4.55	0.55	มากที่สุด	2
4. ด้านสมานัตตตา	4.67	0.49	มากที่สุด	1
รวม	4.55	0.49	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านสมานัตตตา ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.49) รองลงมา คือ ด้านอัตถจริยา ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.55) และด้านปิยวาจา ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านทาน ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.60)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

3.1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยหลักปิยวาจา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายให้บุคลากรใช้คำพูดที่ไพเราะ อ่อนหวาน ด้วยความจริงใจ นิเทศ ชี้แจง แนะนำ และติดตามตรวจสอบประเมินผลการรายงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สนับสนุนส่งเสริม ชื่นชมการปฏิบัติงานของบุคลากร ใช้คำพูดที่แสดงถึงความรัก ความสามัคคี และให้กำลังใจ

3.2. ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้วยหลักการทาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครูผู้สอน และนักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และมีน้ำใจในการปฏิบัติงาน เข้าร่วมดำเนินการด้วยความเต็มใจ และควรจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนอยู่เสมอ

3.3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้วยหลักสมานัตตตา พบว่า สถานศึกษาควรจัดการสภาพแวดล้อมบริเวณสถานศึกษาอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการใช้หลักคุณธรรมในการสร้างความสัมพันธ์ ใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน บริการข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้วยหลักอัตถจริยา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้บุคลากร นักเรียน และชุมชน มีการร่วมแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งเสริมและสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการรักษาระเบียบวินัย พัฒนา ปรับปรุง และใช้สื่อเทคโนโลยีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.5. ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้วยหลักอัตถจริยา พบว่า สถานศึกษาควรใช้สื่อเทคโนโลยีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ส่งเสริมและสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้บุคลากร นักเรียน และชุมชน มีการร่วมแสดงความคิดเห็น และมีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ได้มีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook และ Line เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์เมื่อมีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ประชุมและวางแผนการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน ใช้ในการติดต่อประสานงานกับ

ผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาณิศิ ริวุฒิ (2564) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านสมานัตตตา ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ได้มีการให้บริการข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ และดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลอย่างชัดเจนในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานให้ผู้ปกครอง และชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง มีการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดการสภาพแวดล้อมบริเวณสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างเหมาะสม และใช้หลักคุณธรรมในการสร้างความสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรกฤต หาพา (2564, หน้า 302-312) ได้ทำการศึกษา เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการบริหารงานกิจการนักเรียนตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษกลุ่ม 4 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานกิจการนักเรียนตามหลักสังคหวัตถุ 4 พบว่า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

3. แนวทางการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครูผู้สอน และนักเรียน มีส่วนร่วมในการวางแผนงาน แสดงความคิดเห็นในการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน สนับสนุนงบประมาณ และกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนอยู่เสมอ ควรกำหนดนโยบายให้บุคลากรใช้คำพูดที่ไพเราะ อ่อนหวาน ด้วยความจริงใจ สนับสนุนส่งเสริม ชื่นชมการปฏิบัติงานของบุคลากร ใช้คำพูดที่แสดงถึงความรัก ความสามัคคี และให้กำลังใจ เปิดโอกาสให้บุคลากร นักเรียน และชุมชน พัฒนา ปรับปรุงและใช้สื่อเทคโนโลยีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึงโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง จัดการสภาพแวดล้อมบริเวณสถานศึกษาอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการใช้หลักคุณธรรม บริการข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศตวรรษ กฤษณา (2564, หน้า 23-34) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การบริหารงานกิจการนักเรียนตามหลักสังคหวัตถุ 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะการบริหารงานกิจการนักเรียนตามหลักสังคหวัตถุ 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ควรจัดทำข้อมูลและจัดทำแผนงานกิจการนักเรียนเป็นรายลักษณะอักษร แต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามแผนประสานงานอย่างต่อเนื่องประเมินและติดตามผลการปฏิบัติทำ คู่มือนักเรียนส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัยเป็นประจำและต่อเนื่อง รับฟังความคิดเห็นของ นักเรียน ประเมินผลงานกิจการนักเรียนโดยมีหลักฐานตรวจสอบได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน หน่วยงานภาครัฐและสถานศึกษา ควรมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุน ดังนี้

1. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) หรือกิจกรรมต่างๆ ในรูปแบบ Online ผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet

2. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) หรือกิจกรรมต่างๆ ในรูปแบบ Online โดยใช้ Google Meet, Zoom หรือ Microsoft Teams เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์

3. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) หรือกิจกรรมต่างๆ ในรูปแบบ Online ผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์

4. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ เช่น Google Form, Google Sheet, Google Docs หรือ Google Drive ในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง ในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถพิเศษของนักเรียนที่เหมาะสมเต็มตามศักยภาพ

5. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบ Online โดยใช้ Google Meet, Zoom หรือ Microsoft Teams

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ดังนั้นควรดำเนินการดังนี้

1. สถานศึกษาควรมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line เป็นช่องทางในการส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. สถานศึกษาควรมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์เมื่อมีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร

3. สถานศึกษาควรจัดให้มีการประชุมและวางแผนการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line, Zoom หรือ Google Meet เป็นช่องทางในการประสานงานการประชุมและวางแผน

4. สถานศึกษาควรมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

5. สถานศึกษาควรมีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง

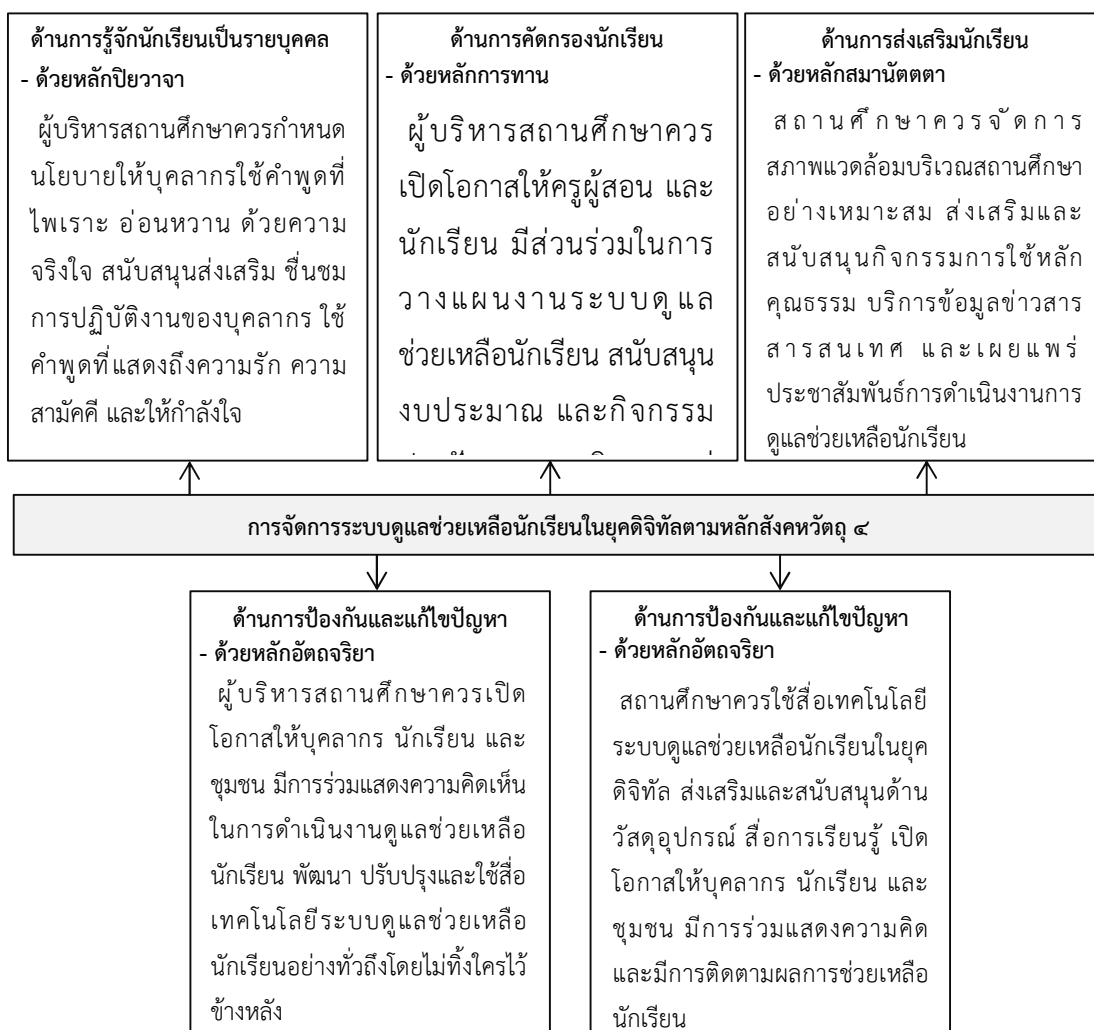
3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นและแนวทางการส่งเสริมการบริหารงานกิจการนักเรียนตามหลักสัคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนเฉพาะความพิการ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ครูทุกระดับชั้น และผู้รับผิดชอบงานกิจการนักเรียนโดยตรง

2. ควรมีการศึกษาแนวทางการส่งเสริมการบริหารงานกิจการนักเรียนตามหลักสัคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา เจึงลึกด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ทราบรายละเอียดของปัญหาให้ชัดเจนมากขึ้น

3. ควรมีการพัฒนาารูปแบบแนวทางการส่งเสริมการบริหารงานกิจการนักเรียนตามหลักสัคหวัตถุ 4 ของผู้บริหารสถานศึกษา

องค์ความรู้ใหม่

เอกสารอ้างอิง

- จักรพงษ์ ตรีการไทย. (2564). การดำเนินการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษายุคดิจิทัล. *วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต*. 21(1). มกราคม-มีนาคม 2564
- จักรกฤต หาพา. (2564). แนวทางการส่งเสริมการบริหารงานกิจการนักเรียนตามหลักสังกัดหมวด 4 ของโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษกลุ่ม 4. *Journal of Modern Learning Development*. 6(1). มกราคม – กุมภาพันธ์ 2564.
- ญาณิศา เยี่ยมสิริวุฒิ. (2564). การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3. สารนิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ปฏิมากร ศิริเตชะ. (2549). *ปัจจัยทางสังคม ลักษณะทางชีวสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เอื้อต่อสังคมตามหลักธรรมสังกัดหมวด 4*. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศตวรรษ กฤษณา. (2564). การบริหารงานกิจการนักเรียนตามหลักสังกัดหมวด 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. *วารสารการบริหารการศึกษา มมร.วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 1(1), มกราคม – เมษายน 2564.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3).